

Óli P fyri fimtu ferð

HELST eru tað fá fólk í heiminum, sum eru so produktiv sum føroyingar, tá tað snýr seg um at geva út bókur, plátur, bond ol. undan jolum. Vit minnst hvussu bókaútgáva og útgávan av bondum og plátum hevur sett met fyri hvørt ár. Nú tykst vend vera komin í og er tað heldur ikki so lægið. Vánaligu tíðimar raka eisini hetta økið, hóast ein má viðganga, at hugurin at skriva, syngja og spæla og geva út av nýggjum framvegis er rættiliga stórur. Tað síggjast vit ikki minst á teimum bókunum, sum eru komnar út og koma til jóla.

HÓAST føroysk bókaútgáva var undantikin MVG, so er tað greitt, at so nógvur peningur er ikki millum fólk, at tað ber til at gera stórvægis burtur úr dýrari bókaútgávu. Tey gerast nevniliga færri og færri í tali, sum hava ráð at keypa kostnaðarmiklar bókur. Og tá hugsað verður um, at ein stórt tal av fólkum flytur av landinum, so verður heimamarknaðurin uppaftrur verri fyri,

hóast onkrar bókur fara av landinum sum jólagáva. Munur er sanniliga á tíðum, tá vit hugsað um stórvingnu bókurnar, sum Bókagarður hjá Emil gav út øll tey góðu árin. Nú er vent í holuni. Ringa keypiorkan millum fólk ger tað nærum ómøguligt at koma við slíkum bókaútgávum og tað er stórt spell, tí tær hava verið við til at ríka okkum sum tjóð.

NAKRAR eru bókaútgávurnar kortini og skulu vit her taka eina fram, sum hetta blaðið, sum hevur fyri í heili fimm ár. Tað er bókin "Skemt" við teknungunum hjá okkara fræga teknara Óla Petersen. Hesar tekningar, sum hvørt mansbarn í Føroyum kennir og sum hava staðið á sínum fasta plássi á baksíðuni í Tíðindablaðnum Sosialinum.

TAÐ eru mong ár síðani, at blaðið fekk eitt fast samstarv við teknaran Óla Petersen. Og er tað mesta av tí hann hevur teknað útkomið í bók so við og við. Fyrsta bókaútgávan var føroyska teknirøðin "Stavtur og Snær". Síðani

eru komnar fyra bókur við skemti-tekningunum og nú er tann fimta so liðug. Hon kemur í handlarnar í hesi vikuni.

UMLEIÐ 1000 tekningar er tað blivið til hesi fimm árin Óli hevur teknað í Sosialinum. Ikki kann sigast annað enn, at maðurin er virkin og hevur ein sjónarring sum fátur. Áðanin hjá blaðnum, sum hevur staðið fyri hesi bókaútgávu, hevur verið og er tað, at fólk skulu hava møguleika at ognar allar tekningar bæði fyri at stytta sær luttøkur við onkrum stuttligum og eisini álvarssamum men eisini fyri at kunna savna og goma hesa røðina av bókum, sum er vorðin ein fastur táttur í føroyska bókaheiminum eina ferð um árið. Fyriuttan at vera stuttligar og beinrakandi so eru tekningarar eisini ein eitt sindur ørvísi søgubók - ja ein framhaldssøga frá tí veruliga lívinum. Endamálið hevur nevniliga verið, at tekningarar skulu vera ein speglismynd av gerandisdegnum í Føroyum og kunna siga frá, hvat fer fram av serstøkum hendingum í

samfelagnum og kanska serstakliga á tí politiska leikvøllinum.

SKEMT 93 - halda vit - er eins spennandi og eins gott undirhald í ár sum undanfarna árin. Tú nýtist ikki at keða teg eina løtu, tá tú hevur hesa bókina framman fyri tær. Tvørturímóti hjálpir hon tær at gloyma mongu keðiligir løturnar og ringu støðuna í samfelagnum. Tað hava vit øll brúk fyri av og á. Men samstíðis reisir hon nógvar spurningar í samfelagstjakinum, sum øll hava gott av av umhugsu og royna at svara. Vit á blaðnum, sum hava havt eitt sera gott samstarv við teknarnar nú í mong ár, vóna, at tann fimta bókin ikki verður tann seinasta. Vónandi hevur blaðið við hesum samstarbinum og hesum útgávum verið við til at láða oman á tann føroyska mentanarvarðan. Tá hevur hetta samstarbið ikki verið til fánýtis. Og hvat er meira upplagt enn, at føroysku blaðini eru við til at varðveita, hjúkla um og menna føroyska mentan so ella so! Og hetta kann verða gjørt á so nógvar ymsar mátar. Ein máttin er útgávan av skemtibókunum.

»Mannarættindi og javnrættindi«

Seinasta leygardag stóð ein leiðari í Sosialinum við yvirskriftini »Mannarættindi og javnrættindi«. Evidið í hesum leiðara var beinrakandi valt, tí dagurin fyrri var av Sameindu Tjóðum lýstur at vera dagurin hjá teimum brekaðu.

Har verður síðani greitt frá, at MBF, sum er meginfelagið hjá teimum brekaðu í Føroyum, hevði handað øllum floksformonnum á Føroya Løgtingi eina áheitan, sum somu síðani høvdu undirskrivað. Eisini verður greitt frá innihaldinum í hesi áheitan.

Lat tað standa púra greitt. Eg taki fult undir við hesi áheitan, og vil eg, tað ið eg kann, medvirka til at føra hana út í lívið. Eisini eri eg sannførdur um, at tingmenn flestir eru av somu hugsan.

Men hinvegin er eisini greitt, at í ávisum førum liggja nakrar figgjarligar forðingar, sum gera, at alt ikki hendir eftir einum degi. Men grundin til henda greinastubba er nakrar orðingar í hesum góða leiðara, og kanska nakrar orðingar, sum ikki eru við.

M.a. verður sagt: Vit vóna, at allir politikarar í hesum landi fara at med-

virka til, at henda áheitan verður tikin til eftirtektar, ikki bert í orðum, men so sanniliga í veri. Tíðverri verður hetta ofta ikki til annað enn góðynski og lovord. Altíð eru tað gerðirnar, sum »mangla«. Seinni í leiðaranum verður sagt: »Tíðirnar eru ringar, men tær mugu ikki ganga út yvir tey brekaðu í størri mun enn øll onnur«.

Eg eri í høvuðsheitum samdur við blaðstjóran um

innihaldið, men júst innan hetta økið eru hend ávis framstíg. Tað verður sagt, at gerðirnar mangla. Men lat okkum hyggja eftir, hvat hent er seinastu trý árin.

Vit hava fyri heilt stuttum síðani tikið dagheimið »Virki« í brúk. Eitt frálíkt tilbót til nøkur av okkara veikastu. Hetta er ein av teimum fáu fløgnum, sum gjørdar eru í hesum tíðum.

Ein búfelagsskapur er komin afturat bústovnum

á Rúnarvegi í Runavík.

Um somu tíð er komin ein vardur verkstaður í Runavík, sum kallast Stiggjur. Eitt frálíkt tilbót til eysturoyingar.

Somuleiðis er fingin til vega lógarheimild, sum ger, at vit nú lættari fáa sett á stovn búfelagsskapir, tí pensjónin nú kann ganga inn sum leigugjald.

Á uppskotinum til figgjarlóg 1994 er sett upphædd av til at seta á stovn ein búfelagsskap og umlættingarheim til brekaði í Suðuroy.

Fara vit so aftur til ta tíðina, tá ið næstan øll okkara brekaðu vórðu send av landinum, so eru hend stór framstíg.

Sjálvandi eru vit ikki nádd á mál, og tað gera vit neyvan nakrantíð. Men so leingi vit av og á láða onkran nýggjan varða, so er vón.

Eg haldi eg nevndi tað, tá ið dagheimið á Berjabrekku var tikið í brúk, at tað, at vit í hesum tíðum kunnu vísa á slík framstíg, ger gleðina størri.

Sjálvt um tíðirnar eru ringar, so skal tað sjálvandi ikki ganga út yvir tey veikastu í samfelagnum.

Men tíðirnar í dag eru so ringar, at tær merkjast av øllum. Tí veru vit, sum sita við ábyrgd av áðurnevnda øki, sera fegin um hesi framstíg, sum hava verið. Men vit eru tó ikki nøgd, og vilja vit tó áhaldandi royna at ná nýggji mál, hóast nógvar forðingar nú eru.

So blaðstjórin kann hóast alt eisini vísa á onkrar gerðir og ikki bert góðynskir.

Jóannes Eidesgaard

Tíðindaskriv

Luddi á ferð í gandaskóginum

Nú er aftur komin nýggj barnabók um dámligu haruna Ludda, sum børnini eru so góð við.

Hesaførð spæla Luddi og vinfólk hansara, at tey fara inn í hin gandaða skógin. Mamma og pápi Ludda biðja tey ansa væl eftir, tí í gandaskóginum er so mangt undarligt. Luddi og vinfólk pakka

teimum gívrakustin, so at tey kunnu stinga hol í skýggið og fáa tað at kava.

Aftan á eina langa ferð er tó gott at koma heim aftur og vita, at tað ikki bara er spæl alt samalt.

Luddi í gandaða skóginum, sum sviin Ulf Løfgren hevur skrivað og teknað, er stuttlig

sær tasku við mati og drekka, og so halda tey avstað. Tey hitta sjálvandi drekan, sum hevur krim og tí goysir eld, eitt tikarahúski, sum blæsir sápublæður, og eisini villast tey millum beinini á teimum mongu giraffunum. Tað stuttligasta er tó at vitja piparkökugívrina, sum lænir

myndabók at lesa upp fyri børnum í 0-6 ára aldrin. Ella Smith Clementsen hevur týtt bókina og E. O. Prent hevur staðið fyri prentgerð. Bókadeild Føroya Lærarafelags gevur út.

Luddi í gandaða skóginum er komin í bóka-búðirnar, og hon kostar 82 kr.